

Dosarul nr. 1ra-857/2023
1-21011482-01-1ra-30052023

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Ialovega Artur, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 martie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Ialovega Artur Xxxxx, născut la xxxxx,
domiciliat în xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 07.12.2021 – 30.11.2022;

Instanța de apel: 03.01.2023 – 21.03.2023;

Instanța de recurs: 30.05.2023 – 22.11.2023.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 30 noiembrie 2022, Ialovega Artur a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară a Judecătoriei Orhei sediul Central din 25 iunie 2019 și i s-a stabilit definitiv lui Ialovega Artur o pedeapsă de 5 ani 3 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Ialovega Artur la 23 septembrie 2020, în perioada de timp de la orele 18:00-18:30, aflându-se pe bd. Mihai Eminescu 4, mun. Bălți, acționând cu o intenție criminală unică îndreptată la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și admitând survenirea consecințelor, acționând în mod intenționat și din interes material, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, prin metode necunoscute, a pătruns în vestiarul Școlii Sportive de Fotbal, de unde tainic a sustras din rucsacul ce aparține minorei Xxxxx, un telefon mobil de

model "Xiaomi Mi A3", de culoare albastră, cu numerele de IMEI 1: xxxxx și IMEI 2: xxxxxx la preț de 4000 lei, care era în husă din silicon de culoare roșie la preț de 100 lei, cu sticlă de protecție la preț de 50 lei, în care era introdusă cartela SIM Orange la preț de 50 lei cu numărul xxxxx, după care cu telefonul sustras s-a eschivat de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i, astfel, părții vătămate Nagoreanschi Angela, o daună materială considerabilă în mărime totală de 4200 lei.

3. Nefiind de acord cu sentință nominalizată, avocatul Anton Vasile în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei sentințe de achitare.

În apel, apărarea a invocat că nu este de acord cu învinuirea înaintată inculpatului, or, acesta a pledat nevinovat din motiv că nu a comis infracțiunea incriminată. Mai mult, a menționat că instanța de judecată, în exclusivitate, la pronunțarea sentinței de condamnare s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate și martorilor, care pot fi considerați parte cointeresată în proces, fiindu-i, astfel, încălcat principiul „accesului liber la justiție”, stipulat în art. 19 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 martie 2023 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului Ialovega Artur în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse echitabile. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor din art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, nu s-a luat în considerație versiunea susținută de inculpat pe întreg procesul penal privind nerecunoașterea vinei, aceasta fiind apreciată de instanță ca o tendință a ultimului de a prezenta o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, care au fost verificate în ședința instanței de apel.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Ialovega Artur, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată.

În susținerea solicitărilor sale, apărarea, indicând motive similare celor invocate în cererea de apel, a menționat că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, iar la baza hotărârilor de condamnare au stat doar declarațiile părții vătămate și ale martorilor, fiind ignorate declarațiile sale, prin ce s-a încălcat principiul accesului liber la justiție. Totodată, semnalează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Subsidiar, din textul Legii vizate, reiese că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

La caz, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 21 februarie 2022.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În continuare, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă că titularul acestuia invocă dezacordul cu decizia instanței de apel privind condamnarea inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, considerând necesar de a adopta o hotărâre de achitare, pe motiv că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma alegațiilor înaintate de către apărare, instanța de recurs ordinar constată că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Drept urmare, cu referire la criticile invocate de apărare precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

În acest sens, instanța de recurs menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența alegațiilor invocate de către recurent, completul de judecată reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Ialovega Artur în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

În urma verificării materialelor cauzei, completul de judecată constată că instanța de apel, la judecarea apelului, a respectat prevederile art. 413, 414 Cod de procedură penală. Or, instanța de apel audiind participanții la proces, examinând probele administrate de către prima instanță, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și anume, declarațiile inculpatului Ialovega Artur; declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate; declarațiile părții vătămate minore; declarațiile martorilor Rîbalco Valentina, Niculcea Victor; informația telefonică parvenită la serviciul ”112”; procesul-verbal de cercetare la fața locului

din 13.09.2020; procesul-verbal de ridicare din 24.12.2020; procesul-verbal de examinare a documentelor din 24.12.2020 (a descifrărilor convorbirilor telefonice); procesul-verbal de ridicare din 29.12.2020; procesul-verbal de examinare din 29.12.2020; procesul-verbal de ridicare din 25.12.2020; procesul-verbal de examinare din 25.12.2020; procesul-verbal de confruntare din 29.12.2020, corect ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

În șirul de idei redate, completul de judecată atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza declarațiilor părții vătămate, ale reprezentantului părții vătămate și ale martorilor, ignorând declarațiile inculpatului, completul de judecată conchide că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Ialovega Artur, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Argumentul apărării că instanța de apel a adoptat o soluție insuficient motivată nu și-a găsit confirmare, deoarece nu s-a stabilit presupusa eroare invocată de către recurent, iar din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatului Ialovega Artur în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse definitive, cu aplicarea art. 85 Cod penal, de 5 ani 3 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În acest context, instanța de recurs ordinar, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Ialovega Artur, astfel corect concluzionând că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

Cât privește pretinsa încălcare a principiului accesului liber la justiție, completul de judecată reiterează că accesul liber la justiție constituie un principiu fundamental al organizării oricărui sistem judiciar democratic și reprezintă facultatea oricărei persoane de a introduce, după libera sa apreciere, o acțiune în justiție, implicând obligația corelativă a statului ca, prin instanța competentă, să soluționeze aceasta acțiune.

Racordând cele expuse supra la cazul supus judecării, completul de judecată reiterează că din materialele cauzei nu rezultă că inculpatului i s-a îngădit accesul la justiție, or, cauza penală în privința sa a fost examinată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege. Mai mult, atât inculpatul Ialovega Artur, cât și avocatul în numele acestuia, pe parcursul examinării cauzei penale nu au înaintat careva cereri în care să invoce anumite încălcări ale legislației procesual-penale, fapt ce denotă caracterul declarativ al argumentelor apărării privind încălcarea inculpatului principiului accesului liber la justiție.

Față de cele ce preced, completul de judecată atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis careva erori care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Ialovega Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 martie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Ialovega Artur Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie